

Προσέτι οπάρχουσιν ἐν Εύρωπῃ καὶ Ἀρμένιοι, ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς ἐπαρχίαις αὐτῆς, καὶ Ἀθίγγανοι ἐξ Ἰνδιῶν καταγόμενοι καὶ φερέοικοι ὅντες τὸ πολὺ.

Μετὰ τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν εἰςημένων οἰκογενειῶν καὶ ἑθνῶν, ἀπάντων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν φυλὴν, ὁ ἑθνογραφικὸς πλοῦτος τῆς Εύρωπης δέν ἔξαντλεῖται· διότι ἐκτὸς τούτων οἰκοῦσιν ἐν Εύρωπῃ καὶ τινες λαοί, εἰς τὴν μογγολικὴν φυλὴν ἀνήκοντες. Εἶνα δὲ οὗτοι οἱ φιννικοὶ λαοί (Δάπονες, Ταβάζοι, Καρέλιοι καὶ Κουαίνοι, οἵ ἐν Φιλλανδίᾳ καὶ Νορθεγγίᾳ οἰκοῦντες), οἱ Ἐσθοί ἐν Ἐστωνίᾳ, παρὰ τὴν Βαλτικὴν, καὶ οἱ Κούροι, καὶ Λίθοι, καὶ Ούγγροι, ἐν ταῖς δυτικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Ρωσίας καὶ ἐν Ούγγαρᾳ οἰκοῦντες, καὶ τέλος οἱ ἐν Εύρωπῃ ἀποκαταστάντες Τούρκοι καὶ Καλμούκοι καὶ τινες ἄλλοι.

Τὰ ἑθνη τῆς Εύρωπης εἰσὶ περὶ τὰ 60, ἢ 40 ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἰνδοευρωπαϊκὴν ἢ ἀριστημιτικὴν οἰκογένειαν, 11 εἰσὶ φιννικὰ καὶ 9 ταταρικά. Ομιλοῦσι δὲ 53 γλώσσας καὶ πολυαριθμούς διαλέκτους, καὶ ἀνήκουσιν εἰς 13 διαφόρες, ἑθνογραφικὰς οἰκογενείας.

Ἐκ πασῶν τούτων ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν λόγου ἄξιαι εἶναι αἱ τρεῖς πρῶται καὶ μέγισται, δηλονότι ἡ Ἑλληνολατινικὴ, ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Σλαυικὴ. Οὐδεμία ἐκ τῶν λοιπῶν ἀπέκτησεν ἐν Εύρωπῃ μεγάλην καὶ διαρκῆ σημασίαν, οὐδὲ τῶν Τούρκων καὶ Μαγυάρων, τῶν σχετικῶς μεταξὺ αὐτῶν ἔξεχόντων, ἔξαιρουμένων.

Ἡ Ἑλληνολατινικὴ οἰκογένεια κατέχει τὰς τρεῖς μεσημβρινὰς χερσονήσους τῆς Εύρωπης μετὰ τῶν γειτνιαζουσῶν ἐπαρχιῶν, δηλ. τὴν τοῦ Αἴμου, τὴν τῶν Πυρηναίων καὶ τὴν Ἰταλικὴν κλ., πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὰς νήσους τῆς Μεσογείου θαλάσσης. Ἡ γερμανικὴ κατέχει τὸ κέντρον τῆς Εύρωπης καὶ τὰς πρὸς βορρᾶν αὐτῆς χερσονήσους καὶ νήσους. Ἡ δὲ Σλαυικὴ ἔκτείνεται ἐπὶ τῆς εὐρείας καὶ τὸ πλεῖστον πεδινῆς ἀνατολικῆς Εύρωπης. Τῶν ἑθνῶν τῶν ἔχοντων μογγολικὴν τὴν καταγωγὴν οἰκοῦσι τὰ μὲν μετα-

ξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σλαύων τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου, τὰ δὲ μεταξὺ τῶν βορείων Σλαύων.

Οσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν Γῆς, ἣν αἱ τρεῖς πρωτεύουσαι οἰκογένειαι κατέχουσι, σημειώτεον, διτοι ἡ μὲν Ἑλληνολατινικὴ καὶ Γερμανικὴ κατέχουσιν ἵσην μοῖραν, ἥτοι ἑκατέρα 4,762,000 τετραγ. κιλόμ. = 32,000 τετραγ. μίλ. ἡ δὲ Σλαυικὴ τριπλασίαν, δηλ. 5,506.,000 τετραγ. κιλόμ. = 90,000 τετραγ. μίλια.

Ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Εύρωπης εἰς μὲν τὴν Ἑλληνολατινικὴν οἰκογένειαν ἀνήκουσιν 96.7 ἑκατομμύρια, εἰς δὲ τὴν Γερμανικὴν 95 ἑκατομ. εἰς δὲ τὴν Σλαυικὴν 82.7. Τὸ διπόλοιπον περιλαμβάνει 4.1 Κέλτας, 2.8 Δαττούς, 3.2 Σημίτας, 5. Μαγυάρους, 4.7 Φίννους, 2.5 Τούρκους καὶ Τατάρους.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 25 Οκτ. 1876.

Γ. Διαμαντόπουλος.

Τῇ Συντάξει τοῦ Ὁμήρου.

Ἐρ τῷ διανοητικῷ συμποσίῳ, τῷ προσφερομένῳ ὑπὸ τοῦ Περιοδικοῦ τοῦ ἐρ Σμύρνης ὁμογενοῦς Συλλόγου (ὁ δοτος δὲ τὸ οπεστηρίζετο ἐστω καὶ διὰ γλοσσῶν τινῶν γυνχίων ὑπὸ τῆς ομογενοῦς κοινότητος ἡδύτατο ζωτικώτατα ἑθνικὰ ἀτοπελέσματα ὑπὸ διανοητικὴν ἔποψιν καὶ ἀπιτελέσῃ παρὰ τοῖς κατὰ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὁμογενέσι), παρατιθέμενος ἐτίστε ως προσδόξπιον καὶ λατρικόν τι θέμα, καὶ τοι διὰ τῆς στροφῆς γενέσεώς του δύναται πως καὶ συγκερατὰς ἐκ τῆς παραθέσεως ἄλλων εὐχυμοτέρων θεμάτων προσγιγνομένας τερπνοτέρας ἐγτεπάσεις, μολογτοῦτο ἀριθμόιος ἵσως εἴτε, ἀρ οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, τοῦτο διπάς διὰ τούτου ὑπενθυμίζεται τοῖς ὁμογενέσιν ιατροῖς, διτοι ἐκ τῶν πεπολιτισμένων ἑθρῶν μόνοι οἱ Ἑλληνες ιατροὶ ἀπαξιοῦμεν τὴν ὑποστήριξιν ιατρικοῦ περιοδικοῦ, ἐκδιδομένου εἰς τὴν γεωργή ἐ-

κείνη, ἐν τῇ διοίᾳ κατατέθησαρ μὲρ τὰ θερέλια, ἀγεπτόχθη δὲ σκελετὸς τοῦ ὄλου ιατρικοῦ διοργανισμοῦ.

Σμύρη τῇ 5 Σεπτεμβρίου 1876.

Χρ. Πολίτης.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ.

Γνωστὸν, ὅτι ἐν γένει κατὰ τὴν νοσηρὰν διατάραξιν τοῦ ἀνθρωπίνου δργανισμοῦ, δισάκις πάσχωσι μία ἢ πλείονες λειτουργίαις αὐτοῦ, πολλάκις μὲν ἡ ἀδριστος ζωτικὴ λειτουργία, ἢ ἐφορεύουσα ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῆς ζωῆς, ἢ γνωστὴ ὑπὸ τὴν ἐπίστης ἀδριστον προσωνυμίαν φύσις, ἀρκεῖ μόνη αὐτὴ, δι' ὧν ἀντιτάσσει ζωτικῶν ἐνεργειῶν, ἵνα ἐπιτελῇ τὴν ἴασιν τοῦ νοσηρῶς διακειμένου δργανισμοῦ.

Κατὰ τὰς, ὡς εἰπεῖν, δμαλὰς ταύτας περιστάσεις τῆς νοσηρᾶς διαταράξεως τοῦ δργανισμοῦ δὲ εὐσυνείδητος καὶ φρόνιμος Ιατρὸς, παρακολουθῶν κατὰ βῆμα τὰς Ιαματικὰς ἐνεργείας τῆς φύσεως, διφείλει ἀπλῶς ἵνα παριερίζηται ἐπὶ τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαῖων θεραπευτικῶν μέσων, ἀτινα οὐδόλως παρακωλύοντα τὰς εὑεργετικὰς ἐνεργείας ἐκείνης, συντελοῦσι μᾶλλον ὅπως διευκολύνωσι ταύτας πρὸς δμαλωτέραν καὶ ταχυτέραν ἀπαλλαγὴν τοῦ πάσχοντος δργανισμοῦ ἀπὸ τὰς βλαβερὰς ἀντιδράσεις τῆς κόσου.

Ἐνίστε δμως, καθ' ἃς περιστάσεις ἡ ἀντίδρασις τῆς νοσηρᾶς διαταράξεως τυγχάνει ὑπερτέρα τῶν Ιαματικῶν ἐνεργειῶν τῆς ζωτικῆς λειτουργίας, τότε δὴ οὐδὲν ἰσχύουσα ἵνα ἐπιτελῇ ἀφ' ἔαυτῆς πρὸς ἴασιν ἡ καταβεβλημένη φύσις χρήζει τὰ μάλιστα τῆς ὅσον τάχιον καταλλήλου καὶ δραστηρίου ἐνεργείας τοῦ, οὗτος εἰπεῖν, βοηθοῦ καὶ ἀναπληρωτοῦ ἐκείνης Ιατροῦ, ὁ δποῖος διὰ

τῆς περιεπεμένης προσφορᾶς τῶν ἀρμοδιωτέρων κατὰ τὰς περιστάσεις θεραπευτικῶν μέσων πολλάκις τίθεται ἐν περιωπῇ ἵνα ἀναπληροῖ καὶ ἀναζωογονᾷ τὰς ἐκλιπούστας ἐνεργείας τῆς ζωτικῆς λειτουργίας, διασώζων οὖτος τοὺς πάσχοντας ἀπὸ τοὺς ὄνυχας βεβαίου θανάτου.

Τούτο τὸ κράτος δὴ τῶν ἴδεων τούτων ἐπιχειρῶ ἵνα καὶ ἡδη ἀναπτύξω πρακτικάς τινας παρατηρήσεις, περὶ τῶν δποῖων καὶ πρὸ τινων μηνῶν ἐσχάτως, δοθείσης μοι ἀφορμῆς ἐξ Ιατρικῆς συζητήσεως, εἶχον δώσει νύξιν τινὰ διὰ τῆς δημοσιογραφικῆς ὁδοῦ.

Μολονότι δὲ οὐδεμίαν νέαν ἀνακάλυψιν ἐπαγγέλλομαι ὅτι κοινοποιῶ, οὐχ ἡτον ἀναλογιζόμενος κοινωφελῆ τὴν ἐπανάληψιν τοιούτων πρακτικῶν ἴδεων ἐκτίθεμαι ταύτας ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ ἔξελεγξίν τῶν ἀρμοδιῶν. Εν τῷ παρόντι θέματι θέλομεν ἐκθέσει συντόμως, εἰ Περὶ τῆς θεραπευτικῆς χρήσεως τῶν ὀπιούχων σκευασιῶν κατά τινων γενρώσεων κακοήθους χαρακτῆρος.

Γνωστὸν, ὅτι τὸ ὀπιούχον τυγχάνει ἐκ τῶν εὐαρίθμων φαρμακευτικῶν οὖσιν, οἵτις δὲ ὑθράργυρος, ἡ κίρι, ὁ σιδηρός, ἡ εὐθάλεια κτλ., αἱ δποῖαι προσφέρουσι τὰς σωτηριώδεστέρας εὑεργεσίας ἐν τῇ θεραπευτικῇ, καὶ ἀνευ τῶν δποῶν ἡ πρακτικὴ Ιατρικὴ ἡν ἀτελεστάτη.

Ἐνῷ δὲ αἱ ὀπιούχοι σκευασταὶ καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ μᾶλλον εὔμεταχείριστος μορφήν προσφερομένη, ἐν αἷς περιστάσεσιν οὐδόλως ἐνδείκνυται, παράγει τὰς γνωστὰς διαταράξεις τῶν λειτουργιῶν τοῦ δργανισμοῦ, ἀναλόγως τῆς ἥλικίας, τῆς κράσεως, τοῦ φύλου κτλ., ἐντούτοις αὐτὴ ἡ φαρμακευτικὴ οὖσία, προσφερομένη κατά τινας νοσηρὰς καταστάσεις εἰς πολλῷ μείζονα δόσιν, ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος τῆς κόσου, σωτήριον ἐνέργειαν ἐπιτελοῦσα ἐν τῷ πάσχοντι δργανισμῷ ἀπαλλάσσει μάλιστα αὐτὴν ἐκ τῶν δεινῶν καὶ τοῦ κινδύνου τῆς κόσου.

Φαίνεται δὴ, ὅτι κατὰ τὰς νοσηρὰς ταύτας καταστάσεις ἡ μορφήν ἐπιβάλλουσα δ-